

поиска умноженіе на навлото, за да превезе стокытѣ на предназначеното имъ място. Ако корабленачалникътъ не може да земе подъ навло единъ или по-вече кораби, тогазь му са плаща само съразмѣрното навло за направеното плуванье (*). Въ този посльденъ случай, превозътъ на стокытѣ са възлага на грыжата на сѣкій натоварачъ, но корабленачалникътъ съвременно е длъженъ да имъ съобщи положеніето си, и изъ помежду туй да земе сичкытѣ потребни мѣрки за съхраненіето на товара. Обаче сичкытѣ тѣзи ставатъ, ако не сѫществува противно условіе между уговорянитѣ страни.

Чл. 119.) Корабленачалникътъ изгубя навлото си, и заплаща обезщетяванье на лицето, което е зело подъ навло, ако то докаже, че, когато е отплувалъ корабътъ, е билъ негодентъ за плуванье. Доказателството за туй са пріема, ако и да быхъ сѫществували противу тѣхъ свидѣтелства за посѣщеніето по времето на отплуваньето.

Чл. 120.) Плаща са навло за стокытѣ, които корабленачалникътъ са би принудилъ да продаде за да помогне на хранытѣ, на поправата и на другытѣ необходимы за кораба нужди, като му са минува на счета стойността имъ, по която цѣна сж бъха продали останкытѣ, или другытѣ отъ туй качество стоки, въ мястото на растоварянието, ако корабътъ стигне благополучно. Ако ли са пѣкъ изгуби, корабленачалникътъ замѣстя продаденитѣ стоки по които цѣни гы е продалъ, като задържа навло съразмѣрно съ исплуваното расстояніе.

И въ двата тѣзи случаи ступанытѣ на корабя иматъ заварденото си отъ 2-ия параграфъ на 30-ия членъ право.

Ако отъ употребленіето на туй право произтича нѣкоя тщета за онѣзи, на които сж са продали или заложили стокытѣ, тя са сподѣля по съразмѣрность на стойността имъ

(*) За присмѣтанье на съразмѣрното навло, трѣба да са зема предъ видъ не само съразмѣрността на изплуваното пространство съ онуй което остава да са дошлува, но и разноскытѣ, времето, бѣдствіята и въобще сѫществуващи трудове и за дѣтѣ тѣзи пространства,